

søge at faa ændret Bestemmelserne om de uvildige Mænd, der udvælges til at afgive Skøn i Sager vedrørende herhenhørende Forhold, saaledes at disse Skønsmænd udpeges efter Forhandling med Ministeriet og kommer til at omfatte hygiejnisk (bakteriologisk) og geologisk (hydrologisk) kyndige Personer.

Da der imidlertid i Udvalget er ytret Betænkeligheder, gaaende ud paa, at der ved Vedtagelsen af nærværende Lovforslag vil kunne paaføres Grundejere, som hidtil har haft Spildevandsafledning til Undergrunden, ret betydelige Bekostninger til nye Spildevandsanlæg, foreslaar et *Flertal* (Udvalget med Undtagelse af Alfred Christensen, Emil Petersen og Schovelin) Retten til Erstatning udvidet til at omfatte de Drikkevandsbrønde, der ved denne Lovændrings Ikrafttræden anvendes til Afledning af Spildevand, naar det skønnes, at det er Vandværket, der har gjort dem uanvendelige til deres oprindelige Formaal. Hertil sigter Ændringsforslag Nr. 2.

Da Udvalget dog — som foranført — ikke anser den ved Lovforslaget tilsigtede Ændring af Lov Nr. 60 af 24. April 1896 for fyldestgørende for andet eller mere end det forhaandenværende, lokale Forhold, som derved tilsigtes ordnet, og ved en ny Lovordning angaaende Vandforsyningsanlægs Beskyttelse tænker sig langt videregaaende og paa delvis andre Principper hvilende Bestemmelser vedtagne, har man fundet det hensigtsmæssigt ved Ændringsforslaget under Nr. 1 at begrænse Lovens Varighed til 2 Aar, inden hvilket Tidsrum en saadan Revision formentlig vil kunne være gennemført.

Et *Mindretal* (Schovelin) saa helst, at Erstatning overhovedet kun ydedes for Boringer af Brønde, der forefandtes ved Lovens Ikrafttræden, men kan efter Omstændighederne slaa sig til Taals, naar der som nu gives Sikkerhed for, at Forholdet bliver taget op til fornyet Lovgivning efter to Aars Forløb. Den af Flertallet foreslaaede Principudvidelse af Lovens Ramme kan

Mindretallet ikke gaa med til, ikke mindst paa Grund af Vanskeligheden ved at skaffe et tilstrækkelig sagkyndigt Skøn. Det kan allerede underkastes beføjet Tvivl, om der med nogenlunde Lethed omkring i Landet kan skaffes Skønsmænd, der paalideligt kan skønne om Vands Forurening, o: dets Infiltrering, uafhængig som denne er af Vandets Udseende, Smag og Lugt. Men om hvorvidt en Brønds Løben-tør skyldes et mer eller mindre fjerntliggende Vandværk, turde dog være endnu vanskeligere at faa afgjort ved et almindeligt Skøn. Den foreslaaede Tilføjelse ligger jo desuden ogsaa fuldkommen udenfor Lovens Hensigt og for en Lejlighedslovs naturlige Rækkevidde. Noget andet er, at Lovgivningen om samtlige disse Forhold, og da ogsaa det af Ændringsforslaget berørte, snarest burde gøres til Genstand for en gennemgribende Revision. Men en saadan tør man da vel ogsaa haabe, at alene nærværende Lovs Revision om to Aar vil kunne give grundet Anledning til.

Ændringsforslag.

Af Udvalget:

1) Lovforslagets 1ste og 2den Linie affattes saaledes:

„I Stedet for den i § 4 i Lov Nr. 60 af 24. April 1896 om Beskyttelse af Vandforsyningsanlæg indeholdte Bestemmelse gælder for Tiden indtil 1. April 1916 følgende:“

Af et *Flertal* (Udvalget med Undtagelse af Alfred Christensen, Emil Petersen og Schovelin):

2) I 12te Linie ændres efter „erstattes“ „“ til: „“, og der tilføjes: „medmindre Skønnet finder det godtgjort, at det er det paagældende Vandværk, der har draget Vandet bort fra disse og derved gjort dem uanvendelige til det oprindelige Formaal.“